

[Henning Rasmussen]

frisind over for forslag, som ikke falder i politisk smag, som vi andre viser over for forslag, som vi ikke er begejstrede for. Men det gør regeringen ikke, og den har den fordel frem for os, at den kan sortere de uønskede ting fra på forhånd. De kommer aldrig frem til behandling i Folketinget.

Må jeg sige til sidst, at vi i vores betækningsbidrag også har gjort opmærksom på, at det er en uhensigtsmæssig sagsbehandling, vi har i forbindelse med frikommuneforslagene. Det er ikke hensigtsmæssigt, at der 6 gange fremsættes ændringsforslag med nogle ugers mellemrum med det resultat, at vi ikke kan gøre tingene færdig. Ministeren har sagt til os, at han gerne ser, at der bliver fremsat to frikommuneforslag hvert år, og det er vi meget interesserede i – for vores skyld, hvis det er en hensigtsmæssig fremgangsmåde, så gerne 3 gange om året. Men at fremsætte forslag i begyndelsen af samlingen, som vi ikke får praktisk mulighed for at gøre færdig før i slutningen af samlingen, er ikke hensigtsmæssigt.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi har i Det Radikale Venstre helt fra starten støttet frikommunetanken og dens virkeliggørelse. Vi har i hvert fald indtil nu også valgt som princip ikke at vurdere de enkelte forsøgsprojekter. Vi vil ikke på forhånd gøre os til dommere over resultatet af at sætte et forsøgs- og udviklingsarbejde i gang. Derfor har vi ikke taget konkret stilling til de mange ændringsforslag og tilføjelser, der ligger i den pågældende lovgivning. Vi vil lade forsøgene løbe og vil til sin tid tage stilling, når vi kender resultaterne. Vi har den overordnede garanti, kan man sige, at der ikke må ske forringelser af borgernes retsstilling, deres sundhedsmæssige og sociale forhold, og det mener vi skulle være en garanti for, at der ikke her sker en forskelsbehandling af folk, når det drejer sig om væsentlige områder.

Jeg vil også godt føje til, at jeg, da vi gennemførte denne lovgivning første gang, havde en forventning om, at vi ville se flere fantasifulde forslag, flere forslag, som var grænseoverskridende med henblik på at kunne give borgerne en bedre service i lokalsamfundet. Jeg synes, man må notere, at der kun er få grænseoverskridende forslag.

Da vi nu står over for en forlængelse af den periode, hvori man kan have frikommunestatus, skal jeg herfra opfordre til, at også indenrigsministeren går ind i konkrete overvejelser om at udvide kredsen af frikommuner, da nu forsøget kommer til at løbe i en 8-årig periode. De er givetvis kommuner, der i mellemtiden ville have lyst til at gå i gang med et forsøg, og det synes jeg vi skulle være åbne over for. Det kan så blive aktuelt, når der fremsættes frikommuneforslag på et senere tidspunkt.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg har et par bemærkninger i anledning af ændringsforslag nr. 10. Når der er tale om vejområdet, kan jeg efter bedste evne ikke se, at der er behov for noget forsøg. Spørgsmålet om opgavefordeling på vejområdet har for år siden været gjort til genstand for en meget grundig behandling. Det skete i et af ministeren for offentlige arbejder i marts 1977 nedsat udvalg.

Jeg er enig i de synspunkter, som statens repræsentanter har præciseret i udvalgets betænkning, der blev afgivet i juni 1980. Det har jeg også tidligere haft lejlighed til at give udtryk for her i Tinget, og hvad jeg tidligere har sagt om sagen, vedstår jeg stadig. Jeg kan således ikke medvirke til vedtagelse af ændringsforslag nr. 10.

Når det er sagt, skal jeg samtidig føje til, at det selvfølgelig beroliger mig noget, at det er en meget, meget stærkt begrænset bemyndigelse, der er tiltænkt ministeren for offentlige arbejder. Jeg har noteret mig, at der ifølge bemærkningerne til indenrigsministerens ændringsforslag alene er tale om, at ministeren for offentlige arbejder har mulighed for at godkende et eventuelt forsøg for Københavns Amtskommune.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg vil gerne først udtrykke min glæde over, at Folketinget har bekræftet sin støtte til frikommuneprojektet gennem den betænkning, der foreligger. Der er flertal for at forlænge frikommuneperioden med fire år, og det er kun i forhold til nogle få tilfælde af forsøgshjemmel, at indstillingen ikke er enig.

Jeg tror, at Folketinget på denne måde sender et vigtigt signal til frikommunerne. Uanset forskelle i politisk opfattelse ser Fol-